

sjældent. Som oftest er hun paa Færde, hvor Manden har mishandlet en Sag saa rædsomt, at det er indlysende for enhver, saa kommer Kvinden, — og laver det endnu værre.

Men hvorfor sidder der ingen Kvinder i Prisreguleringskommissionen? Hvorfor er ingen kvindelig Borgerrepræsentant Medlem?

Kommissionen har vedtaget Foranstaltninger, der viser, at de mangler Kendskab til Livets daglige Fornødenheder, mangler Kendskab til Vanskelighederne mellem Forbrugerne og Detailhandlerne.

Vi tillader os at spørge: *Hvem repræsenterer i Kommissionen Detailhandlerne? Hvem repræsenterer Forbrugerne?*

I Kommissionen burde sidde 3 Kvinder, en repræsenterende et Hjem med en maanedlig Indtægt

af 100 Kr., en repræsenterende 200 og en 300 Kr.

Der blev da sikkert noget mere Mening i Kommissionens Foranstaltninger, i hvert Fald for Forbrugernes Vedkommende.

Det er nu 4 Dage siden vi har faaet Maksimalpris paa ukrydret Fedt, 80 Øre, og der blev lovet os rimelige Priser for ukrydret Fedt i den nærmeste Fremtid.

Hvad er *rimelig Pris* og hvornår begynder *den nærmeste Fremtid*?

Hvis der havde siddet en Kvinde i Kommissionen, kunde hun have forstaaet, at det ikke var nogen Nytte til at sætte Pris paa ukrydret Fedt.)* Fattigfolk bruger ikke ukrydret Fedt, det er for dyrt at stæge i, man bruger det til at komme i Gaasefedt og til at bage

*) Fremhævet af Red.

Pandekager og andre Delikatesser i. Artiklen interesserer ikke Smaafolk. Det er krydret Fedt, de ønsker.

Og hvad er Følgen blevet for Detailhandleren? Han kan ikke købe krydret Fedt under 85 Øre, og alt saa ikke, — hvis han skal tjene noget, — sælge under 95 a 100 Øre, og det vil Folk ikke betale.

Det havde været muligt gennem Maksimalpris paa Fedtet at regulere Forholdene, men den Maade, Kommissionen og Regering har sig ad paa, viser, at de ikke kender Detailhandelens Vanskeligheder og overhovedet slet ikke ved, hvorledes Fedt anvendes i den daglige Husholdning.

Vi gentager: Fejlen, der her er begaaet, forstaar vi aldeles ikke, og endnu mindre, at den ikke forlængst er rettet.

var netop Kvindernes Ret til at indtage Plads imellem Mændene istedetfor at henvises til Separatloger. Frk. Krebs havde været til Bispedømmets Begravelse i Frue Kirke, men var sammen med de andre Kvinder blevet vist op i Galleriet. Pladserne paa Gulvet var alene Mændene forbeholdt. Vi kunde paa Forhaand have sagt Frk. Krebs, at saaledes vilde det gaa hende ved en Begravelse i Frue Kirke. Vi mindes selv for nogle Aar tilbage ved en Slægtninges, en forhenværende Krigsministers Begravelse, at være bleven vist derop, og til vor Forbauselse at have set den afdødes Enke og øvrige kvindelige paarørende i Galleriløgen lige overfor, mens kun den mandlige Slægt sad til begge Sider for Kisten. — Vi finder Frk. Krebs's Protest ganske paa sin Plads, blot finder vi den ikke paa sin Plads midt i Dameløgens Thevandspassiar, og det er *det*, vi kunde ønske at vide: er det Politiken, som har henvist Frk. Krebs til denne Galleriløge, ligesom Kirkebetjenten i Frue Kirke, eller har hun selv troet her at finde den bedste Genlyd for sin Protest?

I sidste Fald har hun bedraget sig selv. Hendes Lur har hverken bragt Thekopperne til at klirre eller Passiaren til at forstumme, ak nej, den fortsættes i al sin harmløse Lige-gyldighed gennem det følgende Num-

mer: Hvad skal jeg spise? hvad skal jeg spille, hvor skal jeg lade min Kjole sy? — Om Verdenskrigen larmer udenfor, om Frk. Krebs's Kamp-lur gjalder indenfor, »Københavnnerinden«, har vigtigere Ting at tænke paa — og desuden — den nye Toque med Paradisfuglen tager sig meget bedre ud paa første Række i Frue Kirkes Galleri end nede paa Gulvet.

Men vi vil ikke desto mindre bede Dansk Kvindesamfund undersøge det Spørgsmaal, som Frk. Krebs har rejst i Politiken, men desværre ikke paa en af de Sider, som Mændene læser: *Med hvad Ret formenes det Kvinder at tage Plads blandt Ligfølger i Frue Kirke?* Vi kunde have Lyst til at se den Forordning, den skrevne Vedtægt, i Kraft af hvilken dette sker, thi det skal i saa Fald være vor Bestræbelse at faa den ud af Verden hurtigt mulig. Det er nu over et halvt hundrede Aar siden, at Camilla Collet i et af sine Stridsskrifter bragte ganske det samme Spørgsmaal paa Bane. Da hendes næreste Venner, Ægteparret Schweiggaard, som døde med et Par Dages Mellemrum, blev begravne, og Norges første Forfatterinde vilde slutte sig til Ligfølget, blev det hende forment, fordi hun var en Kvinde. Man er tilbøjelig nu til at proklamere Kvindesagens endelige Sejr, og dog kan noget saadant ske, at Frk. Krebs har

Anledning til at gentage Camilla Colletts Protest, og at de Kvinder, hun henvender sig til, ikke engang finder Anledning til at istemme Protesten.

Sluttelig har vi ogsaa kastet et Blik ind i Rigsdagen i det forfængelige Haab at høre lidt nyt fra Grundlovsudvalget, men ak, — den onde Heks Treuga dei vogter endnu paa Torneroses Søvn. Vi overværede derimod Folketingets tredie Behandling af Lovforslaget med det skønne Navn: *Forslag til Lov om Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere, om Sidepladser i Butikker m. v.*

Vi har før omtalt denne Lov her i Bladet, og beklaget, at de arbejdende Kvinder i Fremtiden vilde blive forhindrede i efter Arbejdstid at faa deres Haar underkastet den saa nødvendige hygiejniske Behandling paa en Frisørstue, og vi havde da ogsaa den Tilfredsstillelse at høre Hr. Folketingsmand Birch næsten Ord til andet gentage vore Synspunkter. Men den Enighedens Aand, som for Tiden svæver over dansk Politik Vand, krævede et Offer, og Arbejderkvindernes Haarpleje blev ofret paa dens Alter. Lovforslaget vedtoges med den Ændring, Landstinget ifjor havde givet det, og vil nu gaa tilbage til dette Ting.